

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 2P/34/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915203179
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Klukoš
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2015:5915203179.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Branislavom Klukošom v právnej veci navrhovateľky: Z., nar. XX.XX. XXXX, trvale bytom Q., zast. splnomocneným zástupcom JUDr. Ivanom Gasidlom PhD., bytom Hurbanova 1491/14, 031 01 Liptovský Mikuláš, proti odporcovi: Z., nar. XX.XX.XXXX., trvale bytom Q., t.č. bytom K., zastúpený JUDr. Jiřím Martausom, advokátom so sídlom ul.1.mája 113/19, Liptovský Mikuláš, v konaní o rozvod manželstva a o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom K. nar. XX.XX.XXXX a K. nar. XX.XX.XXXX., obidve bytom ako matka, v konaní zast. kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok - odbor sociálnych vecí a rodiny, takto

rozhodol:

Súd manželstvo navrhovateľky Z. rod. E. nar.XX.X.XXXX a odporcu Z., nar.XX.X.XXXX uzatvorené dňa XX.X.XXXX na Mestskom úrade v Q., ktoré je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Q. vo zväzku XX ročník XXXX na strane XXX pod poradovým číslom XXX rozvádza.

Maloleté deti K., nar.XX.X.XXXX a K., nar.XX.XX.XXXX sa na čas po rozvode zverujú do osobnej starostlivosti matke s tým, že obidvaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok.

Odporca je povinný prispievať na výživu maloletej K., nar.XX.X.XXXX výživným vo výške 170,- eur mesačne a na výživu maloletej K., nar.XX.XX.XXXX výživným vo výške 130,- eur vždy do každého 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí počnúc právoplatnosťou výroku tohto rozsudku.

Súd upravuje styk otca s maloletými deťmi v neobmedzenom rozsahu.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 02.06.2015 sa matka maloletých detí K. a K. domáhala, aby súd rozviedol jej manželstvo s otcom maloletých detí uzatvorené dňa XX.XX.XXXX zapísané v knihe manželstiev matričného úradu v Q., zveril maloleté deti od jej osobnej starostlivosti a upravil styk otca s maloletými deťmi. Zároveň sa matka maloletých detí domáhala, aby súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým budú maloleté deti K. a K. zverené na čas do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o návrhu na rozvod a úpravu práv a povinností k maloletým deťom do jej osobnej starostlivosti a otec bude povinný platiť nevyhnutné výživné na maloletú K. vo výške 100,- eur a na maloletú K. vo výške 100,- eur, a to vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

Návrh vo veci samej odôvodnila tým, že dňa XX.X.XXXX uzatvorila na Mestskom úrade v Q. s odporcom manželstvo, pričom u obidvoch účastníkov ide o prvé manželstvo, z ktorého sa narodili dcéry K., nar.XX.X.XXXX a K. V., nar., obidvaja účastníci sú slovenskej štátnej príslušnosti a posledné spoločné

bydlisko účastníkov bolo Q.. Navrhovateľka sa s odporcom spoznala na Strednej odbornej škole S. v S., pričom manželstvo uzatvorili po ročnej známosti z dôvodu, že navrhovateľka bola tehotná. Po uzavretí manželstva začali bývať u rodičov navrhovateľky. Manželstvo sa dá od začiatku hodnotiť ako problémové, už na začiatku sa prejavovali rozdielne názory na tému ich spoločného života, na tému financií, rodinných vzťahov týkajúcich sa ich blízkych rodín. Uvedené nezhody v rozdielnych názoroch na vzájomné spolužitie spôsobovali časté hádky a vyvolávali medzi manželmi neustále konflikty, ktoré sa po narodení druhej dcéry začali stupňovať. Navrhovateľ chodil domov na víkendy a keď mal dovolenku. Po narodení druhej dcéry sa odporcovo správanie voči navrhovateľke zmenilo. Keď konečne po týždni prišiel domov, vyhovárал sa na únavu, vyčerpanie z práce a starostlivosť o dcéry nielen počas týždňa, ale aj cez víkendy ostávala na navrhovateľke. Až po dôraznom dohovárani a ostrej výmene názorov sa jej venoval spravidla tri hodiny za celý víkend. Postupom času mu musela pravidelne pripomínať, že sa má starať o dcéry aj on, na čo začal byť apatický voči nej aj dcéram a starostlivosť prenášal na jej sestru, brata, mamu, s ktorými bývali v spoločnej domácnosti. Týmto správaním terorizoval celú rodinu a deti. V tej dobe prišla navrhovateľke z neznámeho telefónneho čísla sms-správa, že si má dávať na manžela pozor, nakoľko má milenku. Pred Vianocami 2014 sa správanie odporcu diametrálne zmenilo a začal schovávať svoj telefón a kontrolovať jej telefón a tablet. Deň pred štedrým dňom prišla navrhovateľke opäť správa, že manžel má milenku. Po tejto udalosti túto skutočnosť prebrala s odporcom, ale odporca toto odmietol. Odporca následne začal chodiť domov čoraz menej, pričom sa veľmi ťažko začleňoval do rodiny. Keď je doma, nemá žiadne záujmy, nepotrebuje nič plánovať, nič budovať, nikam nechodí. V odôvodnení svojho návrhu ďalej navrhovateľka popísala majetkové a príjmové pomery oboch manželov ako aj nevyhnutné mesačné výdavky a nevyhnutné mesačné výdavky mal. detí.

Okresný súd Ružomberok uznesením sp.zn. 2P/34/2015-15 zo dňa 5.6.2015 návrh na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 2.7.2015.

Splnomocnený zástupca navrhovateľky na pojednávaní v plnom rozsahu zotrval na podanom návrhu.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že s odporcom si nerozumie, nikdy nemali spoločné bydlisko, spoločnú domácnosť. Odporca má mimomanželský vzťah, o ktorom sa dozvedela tak, že keď dňa 27.3.2015 išla za odporcom do S., nakoľko tento jej povedal, že domov nepríde, nakoľko má nejaký plavecký maratón, išla ho skontrolovať. V izbe ho nenašla, a preto išla do jeho kancelárie, kde ho našla s nejakým kolegom a priateľkou, kde mali sviečky. Nevidela, že by sa s ňou objímal alebo bozkával, avšak domyslela si, čo sa dialo. Okrem toho jej boli aj z rôznych cudzích telefónnych čísel doručené sms-ky, že jej manžel má milenku. On sa jej k tomu sám nepriznal, avšak nebude mu tolerovať mimomanželský vzťah. S odporcom sa intímne nestýkajú od 27.3.2015, odkedy v podstate nežijú v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodária. Na záver svojej výpovede uviedla, že už nie je nádej na obnovenie manželského spolunažívania, pričom špecifikovala svoje nevyhnutné mesačné náklady ako aj nevyhnutné mesačné náklady na mal. deti.

Právny zástupca odporcu vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že odporca s návrhom súhlasí, ako aj s tým, aby boli deti po rozvode zverené do starostlivosti matke. Nesúhlasí so skutočnosťou, aby iba matka zastupovala mal. deti a spravovala ich majetok, nakoľko aj on ich chce zastupovať a spravovať ich majetok. Tiež nesúhlasil s navrhovanou výškou výživného. Je ochotný prispievať na výživu staršej dcéry výživným vo výške 140,- eur a na výživu mladšej dcéry sumou 80,- eur mesačne, nakoľko je toho názoru, že vyživovacia povinnosť zaťažuje obidvoch rodičov.

Odporca vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že s návrhom súhlasí. Nesúhlasil však s dôvodmi, ktoré uviedla navrhovateľka, nakoľko sú to všetko výmysly. Podľa neho bola hlavnou príčinou rozpadu manželstva tá skutočnosť, že 9 rokov nežili v spoločnej domácnosti sami, ale s manželkinou matkou a nebohým svokrom, sestrou, bratom, čiže nemali vlastnú domácnosť, nemali pokoj, nežili tak, ako by mala žiť mladá rodina. Navrhovateľke aj navrhol, aby sa odsťahovali do S., kde jej aj zariadil robotu a škôlku, avšak navrhovateľka toto neakceptovala a povedala mu, že v Q. majú rodinu, priateľov a kamarátov. V poslednej dobe mu povedala, že ho už neľúbi, čo vyvrcholilo tým, že si podala návrh na rozvod. Chcel tomu zabrániť, posledné tri mesiace jej posielal kvety do práce, snažil sa s ňou komunikovať, avšak sa to nevyriešilo. Podľa jeho názoru už nie je nádej na obnovenie manželského spolunažívania, nakoľko sa navrhovateľka vyjadрила, že ho už nechce. V ďalšej výpovedi vyčíslil svoje nevyhnutné náklady.

Zástupkyňa kolízneho opatrovníka vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že navrhuje, aby bolo manželstvo rozvedené a pre prípad rozvodu aby boli mal. deti zverené do osobnej starostlivosti matke s tým, že obidvaja rodičia budú zastupovať mal. deti a spravovať ich majetok, nakoľko s týmto nie je žiadny problém. K úprave styku uviedla, že sa na tomto vedia dohodnúť a toto nie je potrebné upravovať. K výške výživného uviedla, že vzhľadom na príjem navrhovateľky a odporcu má za to, že je potrebné určiť výživné vo výške 170,- eur mesačne na staršiu dcéru a 130,- eur na mladšiu dcéru, nakoľko treba zohľadniť tú skutočnosť, že otec má záujem stretávať sa s mal. deťmi a keby sa s nimi stretol aspoň dvakrát do mesiaca, musí tiež vynaložiť značné finančné prostriedky na cestu tam aj späť.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Účastníci konania uzatvorili manželstvo dňa XX.X.XXXX na Mestskom úrade v Q., u obidvoch účastníkov konania ide o manželstvo prvé, obidvaja sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky. Z manželstva účastníkov konania sa narodili dve deti, a to dňa XX.X.XXXX dcéra K. a dňa XX.XX.XXXX dcéra K. Posledné spoločné bydlisko účastníkov konania bolo v Q., teda v obvode tunajšieho súdu, čím je daná príslušnosť tunajšieho súdu na toto súdne konanie.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine v platnom a účinnom znení súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spoluzitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Na základe vykonaného dokazovania, po oboznámení sa s listinnými dôkazmi a po výsluchu účastníkov konania súd dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené všetky zákonné podmienky pre rozvod manželstva účastníkov konania tak, ako to predpokladá vyššie citované zákonné ustanovenie. Vzťahy medzi manželmi sú už dlhšiu dobu vážne narušené, hlboko rozvrátené, bez reálnej možnosti ich zlepšenia. Navrhovateľka podozrieva odporcu z nevery, uviedla, že s odporcom si nerozumejú, existujú tam názorové rozdiely na dôležité životné otázky, pričom navrhovateľka odporcovi oznámila, že ho už nemá rada a v dôsledku podozrenia z nevery zo strany odporcu vzťahy medzi účastníkmi konania ochladli. V manželstve účastníkov konania došlo k porušeniu hlavných zásad manželského spolunažívania, a to povinnosti vzájomne si pomáhať, vytvárať zdravé rodinné prostredie pre výchovu svojich detí a poskytovať si vzájomnú podporu a pomoc. Toto sa už dlhšiu dobu medzi účastníkmi konania nerealizuje, odporca chodieval domov iba cez víkendy, podľa tvrdenia navrhovateľky sa nezaujíma o rodinu ani o spoločné rodinné otázky. Obidvaja účastníci konania s rozvodom súhlasili, vyjadrili obidvaja presvedčenie, že už nie je nádej, že by obnovili manželské spolunažívanie. V podstate od 27.3.2015 nežijú v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodária, pričom odporca sa zdržiava pracovne v S..

Za daného stavu súd potom manželstvo účastníkov konania ako nefunkčné rozviedol, nakoľko manželstvo už dlhšiu dobu neplní svoj spoločenský účel, ktorý spočíva vo vytváraní rodinného prostredia, kde by manželia žili vo vzájomnej zhode a citovom zblížení, poskytujúc si podporu a pomoc.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu

k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Pokiaľ sa týka úpravy rodičovských práv a povinností na čas po rozvoze, súd zveril mal. deti na čas po rozvoze do osobnej starostlivosti matke vzhľadom na zhodné stanovisko účastníkov konania s tým, že obidvaja rodičia budú mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok, s čím súhlasila aj matka mal. detí. V konaní bolo preukázané, že matka sa o mal. deti riadne stará, pričom otec sa v priebehu pracovného týždňa zdržiava mimo miesta trvalého bydliska.

Pokiaľ ide o rozsah vyživovacej povinnosti otca voči mal. deťom, súd vychádzal zo zárobkových možností a schopností obidvoch rodičov, ako aj z odôvodnených potrieb mal. detí. Navrhovateľka je príslušníčkou policajného zboru zaradená na oddelenie T. vo N., pričom jej čistý priemerný mesačný príjem predstavuje sumu okolo XXX,- eur, odporca je takisto príslušníkom policajného zboru, pričom podľa potvrdenia zamestnávateľa jeho čistý priemerný mesačný príjem predstavuje cca X.XXX,- eur. Účastníci konania nie sú zaťažení žiadnymi úvermi, ich nevyhnutné mesačné životné náklady predstavujú náklady spojené s obstarávaním základných životných potrieb, pokiaľ sa týka nevyhnutných mesačných životných potrieb mal. detí, obidve mal. deti sa stravujú v škole, kde stravné predstavuje 20,- až 30,- eur mesačne. Staršia dcéra chodí na krúžok - flautu, kde sa platí polročne poplatok 43,- eur, cestuje autobusom, čo predstavuje sumu 5,- eur mesačne, za školský klub detí sa platí takisto 5,- eur a navštevuje rôzne neplatené krúžky. Mladšia dcéra navštevuje škôlku, kde sa platí poplatok 10,- eur mesačne, pričom matka má s obidvoma dcérami náklady spojené s hygienou, stravovaním a ošatením.

Odporca platí za ubytovanie 15,- eur mesačne, okrem toho prispieva svojim rodičom sumou 250,- eur mesačne na stravu a kvôli tomu, aby mal u nich vytvorené vhodné podmienky pre seba aj mal. deti. Značnú časť jeho nevyhnutných životných nákladov predstavuje cestovné za deťmi z S.. Zhodnotiac uvedený príjem matky ako aj otca súd ustálil, že otec mal. detí je povinný prispievať na výživu staršej dcéry výživným vo výške 170,- eur mesačne a na výživu mladšej dcéry 130,- eur mesačne, s čím v podstate odporca aj súhlasil, nakoľko súd má za to, že uvedené sumy odzrkadľujú odôvodnené potreby mal. detí. Zároveň otcovi mal. detí ostane aj rezerva na to, aby mohol cestovať za mal. deťmi a nezníži sa tým jeho životná úroveň.

Súd styk otca s mal. deťmi upravil v neobmedzenom rozsahu, nakoľko s týmto neboli žiadny problém a účastníci konania sa vedia dohodnúť aj bez súdneho rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 144 veta prvá OSP, tak že účastníkom konania nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 251 ods. 1 OSP, ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 27 ods. 1 Zákona o rodine, manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.